

10. kyykkäkausi avattu

Sunnuntaina 8. 5. 60 avattiin Seurasaaren kyykkäaukiolla tavanmukaisiksi tulleiden menojen mukaan uusi kyykkäkausi. Muutamin lausein Boris Karppe la ylisti kevättä, kotimaakuntaamme ja kyykkää. Kukkaneito Virpi Pessa kukitti viime vuoden mestarit Yrjö Kohosen, Kalle Perna-sen, Ilja Santalan ja Georg Schemäkin. Ent. Salmilaiset r.y:n johtokunta luovutti puheenjohtajansa Jussi Niemelän johdolla Karjalan Sivistysseuran Kyykkäkerholle 5000 markkaa. Vastaavanlaisen lahjoituksen 5000 mk tekivät myös Pääkaupungin impilahtelaiset. Kun ottaa huomioon, että näitä raha-avustuksia ei ole pyydetty, vaan ne tulivat kyykkäpelin aiheuttamasta kiitollisuudesta, on näille lahjoituksille annettava aivan erikoinen arvo. Olisi toivottavaa, että muutkin karjalaiset pitäjäseurat tukisivat kyykkätoimintaa ja ottaisivat siihen osaa.

Tuokion kestäneen seremonian jälkeen astuivat esiin viime vuoden voittajat, aunukselaiset, ja hopealle sijoittuneet suojärveläiset Pekka ja Risto Mirola, Vihtori Poravaara ja Niilo Prähky. Suojärveläiset voittivat vakuuttavasti molemmat pelierät. Aunukselaisen joukkueen kapteeni Simo Askola oli sairaana. Tästä johtuu heidän epäonnensa. Askolan sijasta pelasi Niilo Härkönen. Suojärveläiset voittajat saivat tämän jälkeen vastaan Karjalaisen Osakunnan joukkueen. Ylioppilajoukkueen kapteenina oli Aleks Jylhä ja muina pelaajina Pentti Kainulainen, Matti Kokkonen ja Matti Kutvonen. Ylioppilaat eivät säikähtäneet mestaripelaajia. He antoivat näille oivan vastuksen, joskin hävisivät molemmissa pelierissä. Tätä luokkiessanne ovat ohi helluntaiottelut Ruotsin Borässa, jonne Suomesta lähetettiin joukkue. Edessä ovat kyykkäottelu Lahti—Helsinki Karjalaisten Suurjuhlien aikana 19. 6. 60 sekä varsinainen maottelu Ruotsin ja Suomen karjalaisten kesken Seurasaareissa 24. 6. 60. Tällöin ratkaistaan kenelle kuuluu Seurasaaren Haarikka tämän vuoden aikana. Mietiskelen kovasti, menikö kyykkäfilmi Kemissä ja Veitsiluodossa hukkaan? Eivätkö sikäläiset heimoveljet kykene panemaan toimeksi? Eivätkö he uskalla haastaa martinniemiäisiä (tai vastaavasti muita) kisakumppaneikseen? Helsingissä on täytynyt lisätä pelipäiviä neljäksi. Tiistaisin ja torstaisin pelataan klo 17 jälkeen ja lauantaisin ja sunnuntaisin klo 14 jälkeen.

Varatuomari Simo Härkönen, lehtemme neuvottelukunnan uusin jäsen.

MERKKIPÄIVIÄ

— 21. 5. täytti 70 vuotta Orismalassa asuva leskirouva Helena Lahelma. Hän on syntynyt Vuokkiniemellä Vienan-Karjalassa.

Helena Lahelman isä ja setä harjoittivat Etelä-Pohjanmaalla kauppaa, karjalaiseen tapaan ja vanhat Loginovit muistettaneen ainakin Jurvassa vielä tänä päivänäkin. Näin joutui Helena L. jo nuorena tyttönä kosketuksiin Etelä-Pohjanmaan kansa, josta sitten olosuhteiden määräämänä tuli hänen uusi kotiseutunsa. Vuonna 1920 joutui Lahelman perhe jättämään kotiseutunsa Vienaan ja paikolaisina tulemaan yli rajan Suomen puolelle.

Helena Lahelma on suorittanut päivätyönsä ennenkaikkea suuren perheen kasvattajana ja äitinä. Monista vaikeista ja murheellisistakin elämänvaiheista huolimatta on Helena Lahelma säilyttänyt vilkkaan ja välittömän karjalaisuutensa, mikä on tuonut hänelle monia ystäviä ympäri maata. — Kalevalan laulumailta lähteneenä, on hän saanut perintönä aitoa kansantietoutta. Niinpä hän eri paikkakunnilla Etelä-Pohjanmaalla karjalaisia häitä esitettäessä on laulanut mm. vanhaa häärunoa sekä esittänyt itkuvirsiä. Edelleen on hän esiintynyt karjalaisten omissa juhlissa esittäen erilaista kansanomaista ohjelmaa. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kansanrunousarkistossa on nauhoitettu hänen kertomaansa tai laulamaansa. Ja teoksessaan »Vienan kansa muistelee», professori Pertti Virtaranta on käyttänyt mm. Helena Lahelmalta saamia muistitietoja.

70-vuotispäiväänsä rouva Lahelma vietti Vehmaalla, tyttärensä perheessä. Tänne oli kokoontuneina lapset ja lastenlapset pirteän Lahelmanmummun merkkipäivää viettämään.

Nikolai Ruotsi 70-vuotias.

Seuramme ainaijäsänen ja lehtemme pitkäaikainen avustaja, opettaja Nikolai Ruotsi täytti toukokuun 16 p:nä 70 vuotta Haminassa (eikä Oulussa, kuten erehdyksessä ennakoivasti lehtemme viime numerossa mainittiin). Hän ei ole vain oman pitäjänsä, Salmin, vaan koko itäisen karjalaisen heimokunnan huomattava merkkimies. Hän syntyi Pietarissa, kävi kansakoulun isänsä kotikylässä Manssilassa, valmistui opettajaksi Petroskoin seminaarista, täydensi opettajakutsumustaan Jaroslavin kasvatusopillisessa instituutissa. Tämän opinahjon viimeinen vuosikurssi — neljäs — jäi kesken. Heimomme kohtalon vuonna 1919 hän oli saapunut Aunuksenlinnaan pääsiäislomalle vanhempiensa luo. Hän eli mukana Aunuksen kansannousun tapahtumat ja siirtyi tunnetun tappion johdosta Salmiin. Itä-Karjalan kansallinen vapaus oli kuitenkin hänen sydänasiansa. Vuosina 1919—1921 tapaamme hänet kanslistina, kansliapäällikkönä, kielenkääntäjänä ja sihteerinä Aunuksen väliaikaisessa hallituksessa. Hänen myöhempi opettajatoimintansa Salmassa samoin kuin heimomme evakkotaipaleella on tunnettu. Siitä on kerrottu tässä lehdessä v. 1950 hänen täyttäänsä 60 vuotta. Oma lehtemme, samoin kuin lehtemme edeltäjät Toukomies ja Viena-Aunus, on saanut häneltä arvokasta Karjalaa koskevaa artikkelia. Hän on kirjoituksillaan tullut tunnetuksi myös kaikissa muissa karjalaislehdissä ja julkaisuissa. Suurimman merkityön hän on kuitenkin suorittanut karjalan kielen keräilijänä. Hän ja hänen kaltaisansa kielenkerääjät ovat kartuttaneet heimomme sanastoa sellaiseksi, että sille tuskin vertaista löytyy. Lehtori E. Ahtian ja Nikolai Ruotsin ansiota lienee sekin, että karjalan kielen tallennus on täydellisin ja mestarillisin aunukselaismurteen kohdalla. Yhdessä Ahtian kanssa hän on koonnut arvokkaan käsikirjoituksen: »Mikä lauletahan da sanellah rahvas», joka ei ole löytänyt kustantajaa. Sama kohtalo on muuten hänen veljellään Oulussa asuvalla opettaja Pekka Ruotsilla. Hänelläkin on pakinakokoelma — yli 40 pakinaa »Salmilaizii zuokkonoi», alaotsikkona »Ruotsin Pešan paginat», joka on painamatta, koska se ei ole taloudellisesti kannattavaa.

Viettäessään 60-vuotisjuhlaansa N. Ruotsi toimi opettajana Kymen läänin Miehekkälässä. Hän siirtyi eläkkeelle v. 1954 ja muutti sitten Haminaan, jossa on hoitanut viransijaisuuksia kansakouluissa 12 kuukautta, opettanut uskontoa ortodoksisille lapsille, venäjää Haminan Työväenopistossa, toiminut Haminan ortod. seurakunnan valtuuston jäsenenä, on edelleen seurakunnan rahastonhoitajana ja kiinteistöjen isännöitsijänä. Kun tämä seurakunta 1. 6. 60 lukien muutettiin Kotkan seurakunnan kappeliseurakunnaksi, on N. Ruotsin toimitettava tästä johtuva loppuselvittely. Vasta tämän jälkeen hän pääsee täydelliseksi »vapaherraksi», kuten itse leikkilisesti näiden rivien kirjoittajalle mainitsi.

— 90 vuotta täytti 24. 5. -60 leskirouva Olga Pöppönen Järvenpään Haarajoella. Hän on syntynyt Suojärvellä. Hänen Vihtori Poravaara-

niminen poikansa on tunnettu nimi kyykkäkenttien otteluissa.

— 90 vuotta täytti 20. 5. emäntä Irinja Vilokinen Sonkajärven Marjomäessä. Hän on kotoinen Korpiselän Tolvajärveltä. Emäntä Vilokinen muutti v. 1907 miehensä metsänvartija Jyrki Vilokisen ja perheensä kanssa Tolvajärven kylästä 7 km päähän korven keskelle Timinänvaaraan, jossa uudisraivaajana ja perheenkasvattajana hän suoritti varsinaisen elämäntehtävänsä. Alueluovutus pakotti hänetkin vanhuudenpäivinään jättämään vanhan kotiseutunsa ja siirtymään uudelle asuinpaikkakunnalle.

— 85 vuotta täytti 8. 4. talonomistaja Vasili Kaivolahti Kuopiossa. — Hän on syntynyt Salmassa. Oltuaan parikymmentä vuotta Hosainoffin sahalla päällepanijana hän luopui tästä ammatista ja osti Kaivo-nimisen maatilan, jota viljeli talvisodan syttymiseen saakka. Tällöin hän joutui lähtemään evakkotaipaleelle, joka päättyi Kuopioon. Tänne hän rakennutti omakotitalon, missä asuu poikansa perheen kanssa.

— 80 vuotta täytti 6. 4. kansakoulunopettaja Irina Immonen Lahdessa. — Opettajatar Immonen on syntynyt Salmin Mantsinsaareissa, missä hän on suorittanut elämäntyönsä, ensin kiertokoulun opettajana ja sittemmin kansakoulun opettajana eläkkeelle siirtymiseensä saakka. Sodan johdosta hänen oli jätettävä kotiseutunsa. Lahdessa hän on asunut toistakymmentä vuotta. Hänen sydäntään on ollut aina lähellä seurakunnallinen ompeluseuratyö, mitä hän on harrastanut myös Lahden ortodoksisissa seurakunnassa.

— 80 vuotta täytti 22. 5. maanviljelijä Ivan (Juh) Pappi Karttulan Honkalassa. Hän on syntynyt Suojärven Vegaruksen kylässä, josta hän joutui siirtymään talvisodan sytyessä pois syksyllä 1939. Nykyiselle tilalleen, jonka hän osti yhdessä veljensä kanssa, hän tuli asumaan keväällä 1945.

— 80 vuotta täytti 20. 5. -60 toimitusjohtaja Igon Mössög Helsingissä. Hän on syntynyt Venäjällä ja käynyt opettajaseminaarin sekä upseerikoulun. Sen jälkeen hän toimi mm. nykyisen Komin tasavallan alueella syrjäniläisen kansakoulun opettajana sekä oli ensimmäisen maailmansodan aikana Venäjällä, Romaniassa, Puolassa ja Saksassa. Vuodesta 1920 lähtien toimitusjohtaja Mössög toimi mm. Werner Söderström Oy:n ja Kustannus Oy Otavan palveluksessa sekä omisti paperikaupan Tampereella 1929—33. Viimeksimainitusta vuodesta lähtien hän on johtanut Kirjakauppa Oma Oy:n omistamaa Kaisaniemen Kirjakauppa Helsingissä. Hän on julkaisut 4 kirjaa suomeksi ja yhden puolaksi sekä harrastaa oman kansansa, komikansan, historiaa.

— 75 vuotta täytti 24. 3. -60 maanviljelijä Oskari Haukilahti Yli-Iissä. Hän on syntynyt Oulangan pitäjässä. Nykyiselle kotiseudulle siirryttyään lähes 40 vuotta sitten hän maatilansa hoitamisen ohella on toiminut metsä- ja uittotöissä, mm. lähes parikymmentä kesää erottelupäällikkönä Iijokisuulla sekä viime vuosina puominvartijana kotipitäjässään.

— 75 vuotta täytti 21. 3. kauppias Jaakko Karppala Nurmijärvellä. Hän on syntynyt Jyskjärvellä Vienan-Karjalassa ja tullut jo nuorena poikana Suomeen. Toimittuaan kauppaharjoittelijana hän perusti v. 1904 Nurmijärven kirkonkylään oman kaupan, jota hän vieläkin hoitaa. Yrityksen muututtua v. 1946 osakeyhtiöksi, J. Karppala Oy:ksi, tuli kauppias Karppalasta sen toimitusjohtaja. Kauppias Karppala on ollut Nurmijärvellä sijoitettuna koulukoti Väinölän johtajana sekä yhteiskoulun kannatusyhdistyksen jäsenenä.

Tämä vialainen veteraani kuuluu seuramme perustajakaartiin.

K I I T O S

Sydämelliset kiitokseni lukuisille järjestöille, yhteisöille ja yksityisille ystäville, jotka muistivat minua kukkasin, sähköin ym. tervehdyksin 75-vuotispäivänä.

Nurmijärvellä 28. 3. 1960.

Jaakko Karppala.

— 75 vuotta täytti 10. 5. Suolahdessa kauppias Simo Niemi. Hän on syntynyt Vuokkiniemellä, mistä 9-vuotiaana siirtyi Pohjanmaalle setänsä kauppaan harjoittelijaksi. Myöhemmin hän toimi liikealalla Mitro Oy:n vähittäis- ja tukkuliikkeessä sekä Saarijärvellä. V. 1923 hän perusti oman sekatavaraliikkeen Suolahden kauppaan, missä liike edelleen toimii. Kauppias Niemi on kuulunut Keski-Suomen Tukku-kauppa Oy:n hallintoneuvostoon v:sta 1925 ja puheenjohtajana v:sta 1934 liikkeen lopettamiseen saakka, minkä jälkeen hän oli useita vuosia Kesko Oy:n hallintoneuvoston jäsen. Hän on KOP:n Suolahden konttorin valvoja, oli Saarijärven kirkkohallintokunnan jäsen v. 1920—23, Suolahden kauppalan taksoituslautakunnassa v. 1928—49, kauppalanvaltuuston jäsen v. 1931—33, hinnoittelulautakunnan puheenjohtaja v:sta 1931, valtionverolautakunnan jäsenenä v. 1944—49, kirkkohallintokunnan puheenjohtaja vuodesta 1945, Äänekosken yhteiskoulun ja Keski-Suomen kansanopiston johtokunnan jäsen vuosikautia sekä on Karjalan Sivistysseuran kantajasen.

— 70 vuotta täytti 21. 5. -60 johtaja Kosti Tuomioja Joensuussa. Hän on syntynyt Salmassa. Käytyään koulunsa Sortavalassa, missä hän jo nuurukaisena ryhtyi työskentelemään liikealalla, hän siirtyi Salmiin, missä Miinalassa hän hoiti kauppaliiikettään. V. 1918 hän muutti Sortavalan, jossa toimi liikemiehenä talvisotaan saakka. Hän oli Suojärvellä perustamassa Karjalan Tukku-kauppa Oy:tä, jonka hoitajana hän toimi vuoteen 1931 saakka, minkä jälkeen hän hoiti useiden tuotantolaitosten edustusta Sortavalassa. Tuona aikana hän kuului kaupunginvaltuustoon ja oli puheenjohtajana ja jäsenenä useissa lautakunnissa sekä puheenjohtajana Sortavalan kauppaseurassa. Sotien jälkeen hän on toiminut Joensuussa eri tuotantolaitosten kaupallisena edustajana. Täällä, kuten Sortavalassakin, hän on ollut sydämen lämmöllä mukana ortodoksisen seurakunnan ja kirkkokunnan luottamustehtävissä, mm. kirkon isäntänä ja neuvoston jäsenenä.

— 70 vuotta täytti 15. 5. -60 emäntä Helena Eloranta, o.s. Jelekäinen, Iisalmen kirkonkylässä (Suistamolta).

— 70 vuotta täytti 24. 4. Järvenpäässä koulu-neuvos Lauri Pelkonen. Hän on syntynyt Jaakkimassa maanviljelijän poikana, tuli ylioppilaaksi Sortavalan lyseosta v. 1907 sekä fil. kandidaatiksi kolme vuotta myöhemmin. Hän on opiskellut mm. kasvatustieteitä sekä koululaitoksen organisaatiota Upsalan yliopistossa vv. 1911—12 sekä Leipzigissa vv. 1921—22.

Lauri Pelkosella on takanaan loistava pedagogin, virka- ja talousmiehen ura. Eläkkeelle hän siirtyi v. 1953. Karjalaiset kunnioittavat häntä heimomme kohtaloiden ymmärtäjänä, puolestapuhujana ja asiamme ajajana.

Vapausodan tapahtumiin osallistui Lauri Pelkonen Sortavalassa sekä Karjalan rintamalla merkityksellisellä tavalla. Hän oli myös Salmin kihlakunnan I rajakomendantti v. 1918 sekä I rajakomission puheenjohtaja vv. -22—24. Talvisodassa hän toimi esikuntaupseerina Taipaleella ja jatkosodassa valtion tiedotuslaitoksen osastopäällikkönä. Sotilasarvoltaan hän on res.kapteeni.

Alansa ammattilehtiin hän on kirjoittanut lukuisia kasvatustieteitä, äidinkieltä sekä sen opetusta käsitteleviä artikkeleita. Muihin julkaisuihin hän on kirjoittanut useita, varsinkin Karjalan historiaa koskevia artikkeleita, mm. Laatokan-Karjalan historiaan Laatokan-Karjalan nousun vuosikymmeniä käsittelevän katsauksen. Hän on myös innokkaasti paneutunut Suojärven historian toimittamiseen, mikä eräiden ikävien sattumien takia oli jäänyt aikaisemmin toimittamatta. Syntyperäisenä karjalaisena hän on aina tuntenut velvoitusta kotimaakuntaansa kohtaan ja asettanut siten auliisti erinomaisiksi tunnetut puhujakykynsä kanssaihmistensä, varsinkin karjalaisten, käyttöön.

— 70 vuotta täytti 29. 5. Valamon luostarin taloudenhoitaja pappismunkki Filagri, maallikkonimeltään Feodor Miksijev, Heinävedellä, Uudessa Valamossa. Hän on syntynyt Vitelessä ja harjoitti nuoruusvuosinaan isänsä kanssa maanviljelijän ja kalastajan ammattia. V. 1910 hän tuli Valamon luostariin noviisiksi ja vihittiin munkiksi v. 1921, munkkidiakoniksi v. 1923 ja pappismunkiksi v. 1929 sekä nimitettiin taloudenhoitajaksi v. 1932. Hän on ollut edustajana Suomen Ortodoksisen kirkkokunnan kirkolliskokouksissa. Toimensa ohella hän on huolehtinut myös suomenkielisistä jumalanpalveluksista. Luostariin tultuaan hän aluksi noviisina toimi kalastustehtävissä, sitten 5 vuotta Jaakkimassa sijainneen luostarin maatilaa hoitajana. Sen jälkeen hän toimi 4 vuotta Sortavalassa luostarin talousasiain hoitajana. Siirryttyään Valamon luostarin taloudenhoitajaksi, hän joutui vastaamaan suuren laitoksen taloudesta, johon kuului 140 ha viljelykset, 60—80 lehmän ja 50 hevosen karjatalous, kolme laivaa, lukuisa joukko työväkeä, tavarahankinnat ym. Kun luostarin asukkaat sotien takia siirtyivät uuteen sijoituspaikkaansa Heinäveden Papinniemeen, oli taloudenhoitajalla ongelmia ja ratkaisuja suoritettavanaan, mutta kaikista on luostari kunnialla selvinnyt.

— 70 vuotta täytti 15. 5. -60 Helena Tammele, o.s. Nikitin, Maaningan Haatalassa (Salmista).

— 70 vuotta täytti 1. 4. 60 rouva Maikki Koi-vunen (Suojärvi) Käpylässä.

— 70 vuotta täytti 9. 4. -60 musiikkiopin professori, tunnettu fennougristi, Kalevalaseuran puheenjohtaja Armas Otto Aapo Väisänen. Fil. kandidaattitutkinnon hän suoritti v. 1919 ja väitelti tohtoriksi vuonna 1939. Väitöskirja käsitteli Ob-ugrilaisia kansansävelmiä. Kansansävelmien keräysmatkansa on prof. Väisänen ulottanut Vieroon, Suomen, Vienan ja Aunuksen Karjalaan sekä vepsäläisten, mordvalaisten ja lappalaisten luo. Prof. Väisänen on alallaan kehittänyt merkittävän tutkimusmetodin, erityisesti on muistettava hänen rytmillis-melodinen analyysimerkintänsä, joka helpottaa eri sävelmätyyppien erittelyä ja vertailua. Prof. Väisänen julkaisuutoiminta on myös ollut huomattavan laajaa. Yliopiston dosentiksi hän tuli vuonna 1942 ja siirtyi professorinvirastaan eläkkeelle parisen vuotta sitten.

— 70 vuotta täytti Iida Netsäinen Kemissä. Hän on syntynyt 6. 5. 1890 Rukajärven pitäjän Miinoassa. Hän solmi avioliiton Feodor Netsäisen kanssa. Tästä kodista syntyi aikanaan Repolan pitäjän kansallinen karjalaiskeskus. Kodissa tehtiin työtä heimomme vapautumisen ja Repolan pitäjän taloudellisen ja henkisen hyvinvoinnin hyväksi. Kun Repolan pitäjä Tarton rauhansopimuksen mukaan vasten pitäjäläisten tahtoa luovutettiin Venäjälle, muuttivat Netsäiset ensin Suojärvelle ja myöhemmin Kemiin, jossa on eletty 30 vuotta.

— Huhtikuun 20. päivänä täytti Kauhavalla 60-vuotta heimoveljemme Yrjö Levonen. Hän on syntynyt Mäntyselän pitäjän Pyhäniemellä, mistä joutui alle 20-vuotiaana muuttamaan monen mutkan kautta Suomeen. Hän asettui Suojärvelle, jossa hänet nähtiin autohommissa ja Wiborg Wood'in töissä.

Tunnollisena miehenä hän kasvatti suuren lapsiläumansa ja antoi heille parhaan mahdollisen koulutuksen. Oman perheensä lisäksi ovat hänen aikaansa ja apuansa saaneet nauttia monet sukulaiset ja tuttavat. Aikaa on myös liennyt heimoaatteelle.

Sodan jälkeen hän on perustanut oman kodin Kauhavalle, vaikka itse onkin joutunut kiertämään niin idässä, lännessä, pohjoisessa kuin etelässäkin, aina siellä missä Suomen valtio lisää rautateitään.

— 60 vuotta täytti 12. 4. 60 Ville Varpa Boräsissa. Hän on syntynyt Rukajärvellä Ontrosenvaarassa. V. 1920 pakeni hän Suomeen asettuen asumaan Kemiin työskennellen Kemi-yhtiön tehtaalla Pajusaarella sekä Karihaaran ja Veitsiluodon sahoilla siihen asti kunnes siirtyi Ruotsiin v. 1948.

Nuorena miehenä oli Ville Varpa vapaaehtoisena englantilaisten muodostamassa karjalaisessa legioonassa. Talvisodan aikana hän palveli silta- ja asemavahtina Kemissä. (— J. M.)

— 60 vuotta täytti 14. 4. 60 kirvesmies Teppo Niemelä, Kapulan Tiitan Teppana. Hän on syntynyt Vienassa, Vuokkiniemen pitäjän Tollonjoen Livojärven kylässä. Kymmenhenkisestä perheestä hän on viimeinen elossa oleva. Hän lähettää oman heimolehden välityksellä lämpimimmät terveisensä kaikille heimolaisilleen, erikoisesti tollojokelaisille.

— 60 vuotta täytti Rytikarissa Maria Jenonen o.s. Remsu. Hän on syntynyt 25. 3. 1900 Uhtualla. Hän solmi avioliiton porajärveläisen Feodor Jenosen kanssa.

— 60 vuotta täytti ent. kauppias Juho Mauranen Vuonnislahdessa 14. 4. 60.

Repolan kunnan Koropin kylässä jäi Maurasten tila Ilja-nimisen pojan viljeltäväksi toisten veljesten siirtyessä liikemiehiksi Suomeen. Iljan perheeseen karttui täysi tusina lapsia, niistä yhdeksän poikaa. Juho, nyt 60-vuotias, oli lapsiparven vanhemmasta päästä lukien kolmas. Tässä eräitä hänen itsensä tekemiä merkintöjä elämänvaiheistaan:

»Jouduin, kuten moni rajantakainen nuorukainen ensin liikealan askeleita ottamaan toisten palveluksessa. Pääsin kaksitoistavuotiaana Joensuuun kauppias V. Ipatoffin palvelukseen. Olin kolme ensimmäistä vuotta ruokapalkalla sekä neljä seuraavaa vuotta viidentoista markan kuukausipalkalla omine vaatteineni, saamatta koko siellä oloni aikana yhtään lomapäivää.

V. 1919 siirryin setäni Vasili Maurasen palvelukseen tämän Lieksassa olevaan liikkeeseen. Vuonna 1921 jouduin vankeuteen Pietariin, josta onnistuin karkaaamn Suomeen. Olin sitten itsenäisenä kauppias v. 1927—1945 aluksi Lieksassa, myöhemmin Kylänlahdessa. Viimemainittuna vuotena siirryin maanviljelijäksi. Terveysteni pettäessä olin pakotettu siitä luopumaan. Sen jälkeen olen vaimoni kanssa elänyt Vuonnislahdessa sinne rakentamassani uudessa kodissamme.»

Myöhemmistä Juho Maurasen elämänvaiheista mainittakoon, että hän on eräs niistä Karjalan miehistä, joka on aina, mikäli terveys on sen sallinut, ahkerana ja monitaitoisena työmyyränä ahertanut jatkuvasti. Erikoisesti hän on kehittynyt taitavaksi ja kuuluksi verkkojen rakentajaksi. Tätä työtä hänelle tarjotaan yllin kyllin. Lisäksi hän on mm. etevä kalastaja, marjastaja ja vastojen tekijä.

Merkkipäivänä, viime Kiirastorstaina, oli suuri joukko Maurasten sukukuntaa kokoontunut päivänsankarin kauniiseen kotiin viettämään hänen kanssaan merkkitapausta.

Tilaisuudessa sai päivänsankari monin tavoin osakseen tunnustusta suorittamastaan elämäntyöstä. Tämä tapahtui sekä puhein että lahjoin. Näihin osallistui mm. Lieksan ortodoksinen seurakunta, jonka kirkkovaltuustoon Juho Mauranen on pitemmän ajan kuulunut. Niinikään hän on muissakin luottamustehtävissä tukenut paikkakunnan edistyspyrkimyksiä.

— 50 vuotta täytti 28. 3. 60 3. divisioonan autotarkastaja, luutnantti Onni Andrei Vottonen Kouvolassa. Hän on syntynyt Soanlahdella.

— 50 vuotta täytti 5. 4. varatuomari Pertti Juhani Tammi vuori Helsingissä. Hän on syntynyt Impilahdella.

— 50 vuotta täytti 3. 5. kapteeni evp. Ensio Sokka Helsingissä. Hän on syntynyt Käkisalmissa ja tunnetaan intomielisenä karjalaisena. Maanpuolustustyö on aina ollut lähellä hänen sydäntään ja hän oli aktiivisesti mukana suojelus-

kunta- ja reserviupseerijärjestöissä. Viime sotien aikana hän oli aluksi ilmavalvontatehtävissä Viipurissa ja sittemmin rintamajoukoissa. Myöhemmin hän oli komennettuna erikoistehtävissä Eestissä ja Unkarissa usean kuukauden ajan. Jatkosodan aikana hän haavoittui pahoin ja se on vaikuttanut hänen toimintaansa sotien jälkeen. Kuitenkin hän on ollut mukana siirtoväen yhdistystoiminnassa. Nuorempana kapteeni Sokka tunnettiin innokkaana urheilijana.

Onnitlemme!

Muistatko Valamon kellojen soiton?

— Manan majoille siirtyi 10. 3. 1960 Maria V ar p a, o.s. Pestrikoff, Boräsissa. Vainaja oli syntynyt Kiestingin pitäjän Sohjanansuussa ja siirtyi pakolaisena Suomeen v. 1922 asuen Kemin lähiympäristössä. Hän työskenteli Veitsiluodon sahallalla, Laitakarissa ja Karihaarassa siihen asti kunnes joutui jälleen pakomatalle, päätyen viimein Ruotsin Boräsiin. Pidettyä henkilöä jäivät kaipaamaan puoliso, tytär ja sisar Ruotsissa, ja äiti, kolme sisarta ja kolme veljeä Suomessa sekä lukuisat ystävät. — J. M.)

— Rakennusmestari P a a v o U k k o n e n, s. 2. 10. 1924 Salmassa, kuoli auto-onnettomuudessa 27. 2. 60 Kuusjärvellä. Opiskelukautenaan hän otti innokkaasti osaa Seurasaaren kyykänlyöntiin.

— Vasili L a s a r o f f, s. 17. 4. 1874 Uhtualla, kuoli 5. 4. 60 Kemissä.

— Marfa J e r m o l a j e f f (o.s. Ipatti), s. 1876 Säämäjärven Iivanostossa, kuoli Petroskoissa 7. 4. 60. Hänet haudattiin kotipitäjän multiin 10. 4. »omah muoh», Tsuuniemeen.

Kirjailija Elsa Heporauta.

— Kirjailija Elsa H e p o r a u t a poistui tuon- ilmaisiin 7. 5. 60 auringonnousun aikaan, hänelle rakkaimpana aikana. Hän oli kalevalaisen kulttuurin ihailija, tuntija, puolestapuhuja ja vaalija. Hän oli heimmomme ystävä ja sen kohtaloiden ymmärtäjä. Elsa Heporauta oli syntynyt Puumalassa 31. 8. 1883. Olemme tämän lehden palstoilla (n:o 9—10/1958) julkaisseet hänen elämäkertatietonsa, joskin erehdyksessä, painovirheen takia maininneet hänet 70-vuotiaaksi, vaikka hän täyttikin tuolloin 75 vuotta. Kalevalaisen kulttuurin työsaralla hän seiso i loppuun saakka. Hän oli Kalevalaisten Naisten Liiton puheenjohtaja tämän vuoden huhtikuuhun saakka, jolloin hänet valittiin liiton kunniaapuheenjohtajaksi. Viittaamme tämän lehden toiseen kirjoitukseen, jossa kuvataan Kalevalaiset Naiset r.y:n 25-vuotistaivalta, joka on huomattavalta osalta tämän intomielisen suomalaisen naisen työtä.

KIITOS

Sydänkiitoksemme äitimme poismenon johdosta osoittamastanne myötämielisyydestä.

Ilari, Tuuri, Arijoutsu H e p o r a u t a.

— Helsingissä kuoli 21. 5. 60 rouva Siiri Inkeri M a t t i n e n. Hän oli o.s. Nurminen ja syntynyt Raumalla 9. 12. 1901. Suremaan jäivät lähinnä puoliso, teollisuusneuvos Juho Mattinen, tytär Pirkko sekä pojat Heikki ja Jaakko perheineen.

— Ruotsissa, Åshamarissa, kuoli Ruotsin suomalaisen ortod. seurakunnan vanhin jäsen Ville H o k k i n e n. Hän oli syntynyt 1. 1. 1864 Vienan Karjalassa.

— Maria V a s k o (o.s. Leskinen), synt. 27. 7. 1891 Impilahdella, kuoli 1. 3. 60 Raumalla.

— Anni Niemi (o.s. Lagnina), synt. 15. 2. 1922 Aunuksessa, kuoli 1. 4. 60 Helsingissä.